

היורד לתוך שדה חברו

Week 3

Use Week 2 MM's as posted on website

Also:

חולין קל"א ' הרי שאנסו', תוס ד"ה שאני
שו"ע ס' ע"ב מד

A program funded solely by the Night Seder Bais Medrash
Please contact us for sponsorship opportunities

לז"נ שלום פנחס בן מרדכי אליעזר ע"ה

לז"נ ויצא בת ר' שמואל זאב ע"ה

חולין קל"א ' הרי שאנסו', תוס ד"ה שאני

בחרומה שזו: אם בחובו. שהיה חייב לו דבר קטן ממנו: חייב לעשר. אפילו בטעליהו וא"ת אמאי לא משני דפטור דזרייתא דקחני פטור ממנוס אחר ולימן לכהן שהרי הוא כמוכר: ואם באנפרות. זהפסד ועל חנם פטור מלעשר קחני מיהא אס בחובו חייב לעשר אלמא יש לו תוצעין דאי לאו דיהא הוא שישלם לו על כרחו מאי חייב מזה איכא הא לא פש גביה מדי: שאני התם דקא משתרשי ליה. התם לאו זהוואה צדיינן תמן זה אלא חיוצא בעלמא כשאר חיוצי מעשרות וחיוצא דאי איכא עליה דהא משתרשי ליה כלומר משתכר הוא זה שהרי היה צריך לפרוע מעות: א"ל. לטבח: מכור ל" בני מעיה. בני מעיה¹ של פרה וז: והיו בהן מתנות. הקצה: נותנן. לוקח זה לכהן: ואין. המוכר מנכה לו ללוקח מן הדמים שהרי היה יודע הלוקח שהמתנות שם וזה לא מכר לו הקצה: לקח דימנו במשקל. הליטרא כך וקר ושקל לו הקצה: נותנן ל"ו. לוקח לכהן שהרי הגול אכלו וצריך להשיב: וזהבבא ינכה ל"ו מן הדמים. על כרחו שמכר דבר שאינו שלו: ואמאי

ראתו לידיה במבלייהו וקסבר האי תנא מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין תא שמע² הרי שאנסו בית המלך גרנו אם בחובו חייב לעשר אם באנפרות³ פטור מלעשר שאני התם דקא משתרשי ליה תא שמע⁴ אמר לו מכור לי בני מעיה של פרה והיה בהן מתנות כהונה נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח דימנו במשקל נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים אמאי ליהוי כמזיק מתנות כהונה או שאכלן שאני התם דאיתנהו בעיניהו ת"ש תשעה נכסי כהן תרומה ותרומת מעשר וחלה ראשית הגז ומתנות והדמאי והבכורים והקרן והחומש למאי לאו להוציאן בדיינין לא⁵ לכדתנן למה אמרו נכסי כהן שקונה בהן עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ובעל הור ויואלי רהורי ואמאי ררמורתה ויהרר⁶

משיני דפטור דזרייתא דקחני פטור כהן בטעליהו וקסבר האי תנא שאני הורמו לאו כמי שהורמו דמין ומש"ה פטור דאין לו לכהן אלא משעת הרמה ממש והוא נחא עפי דהוי לשון הרמה דוקא וי"ל דאי הוה מוקי לה הכי אז לא היה מדוע הדיוק כלל הא משעת הרמה ואילך משלם דהא פשיטא דמשלם כיון דאתו ליד כהן והורמו אצל השתא עיקר הצרייתא משמיענו דמוזיק מתנות כהונה או שאכלן פטור ודיוקא קמ"ל דאע"ג דאתו לדיה בטעליהו חייב דכמי שהורמו דמין⁷: שאני התם דקא משתרשי ליה. דנמקוס זה הניח לו המלך שאר ממון ואם תאמר מתנות כהונה כשאלם משתרשי ליה שצמקוס זה לא אכל דבר אחר ואמאי פטור וי"ל דלא דמי לאנסו צ"ת המלך גרנו דתחתיהן לא לקח משלו אצל צאכלו אפשר דלא משתרשי ליה שהיה מתענה:

הרי גרמ' גרמ' בפ"י ר"ח שבעה נכסי תלמוד בבלי עמוד 272 מס' חולין תלמוד בבלי הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

שו"ע ס' ע"ב מד

חשן משפט עב-עג הלכות הלואה

מאירת עינים

סעיף מ"ד (קכג) קבון פטור שמעון כו'. דהא כללו הלואתו נמי היה צדית גוי. ועוד דלא עשה שמעון שום מעשה צדק המשכון שנאמר זו שהוא עומד ברשותו ע"י להתחייב עליו: סעיף מ"ה (קכג) קבון יבול המלצה לבופו כו'. כ"כ הפוסקים על דברי שמואל [שבועות מ"ג ע"ב]

מד¹ ראובן שהיה לו משכון ביד גוי המלוה ברבית ושמעון הוצרך למעות ובקש מראובן שירשהו ללות ממנו על אותו משכון ועשה כן ונשרף המשכון ביד גוי קבון² פטור שמעון מלשלם לראובן דמי המשכון.

שהצא הטור צריש סימן זה [סעיף ד']. דקאמר הלואה לו על קמח דמגלל אלף וזו אצל הקמח אצלו מעותיו, דהיינו דוקא כשאצדה, אצל כל זמן שהיא צעין יכול לכפות להלוה שיתן לו משכונו ויתן לו אלף זהובים, ע"ש וק"ל. ועיין צריש סימן ע"ג וסעיף י"ג וי"ג, דשם כתוב

ש"ח ערוך השלם >מהדורת פריעדמאן< עמוד 279 יט חו"מ ג (נז - עד) קארן, יוסף בן אפרים הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה